प्रादुर्भवन्ति सुस्वादा नद्यो मरुपथेष्वपि ॥ २३३ ॥
सत्क्षेत्रप्रतिपादितः प्रियवचोबद्धालवालावलिर्निर्दोषेण
मनःप्रसादपयसा निष्यासेकक्रियः ।
दातुस्तत्तदभीप्सितं किल फलन् कालेऽतिबालोऽप्यसौ
राजन् दानमहीरुहो विजयते कल्पद्रुमादीनपि ॥ २३४ ॥
अल्पावशेषास्तास्त्वद्य सन्त्याज्ञास्तव भूपते ।
वचोऽलंघ्यं क्षपयतो यत्र तत्राविचारतः ॥ २३५ ॥
अपि चेतरभूपाल सुलभं महतः सतः ।
कस्माद्विचारशून्यत्वं तवापि हृदि रोहति ॥ २३६ ॥
दिनानि कतिचिद्यानि कश्मीरेषु घनागमे ।
जायन्ते तानि पूर्वाब्धौ फलानि शिशिरे कुतः ॥ २३७ ॥
विगाहसे दिशं यां यां तत्र तत्रैव तत्पतेः ।
त्वदाज्ञाग्रहणे यत्नः पूर्वदानप्रभावतः ॥ २३८ ॥
आशां श्रितस्य माहेन्द्रीमाज्ञा स्वल्पापि तेऽधुना ।
ग्रहीता कथमप्येषा शक्रेणाभग्नशक्तिना ॥ २३९ ॥
विना प्रयोजनं मुख्यं तस्मादाज्ञा त्वया क्वचित् ।
नैवसेव पुनर्देया विरलाः सन्ति ता यतः ॥ २४० ॥
इत्युक्त्वान्तर्हिते तस्मिन् भूपालो विपुलाशयः ।
चिन्तयन् दानमाहात्म्यं परं विस्मयमाययौ ॥ २४१ ॥